

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10.03.2017r. pełnomocnik wnioskodawcy G. L. wniósł o wydanie swojemu mandantowi depozytu sądowego w postaci kwoty 52.861,95 zł, złożonego dnia 12.03.2012r. na podstawie wniosku adw. J. W. o przyjęcie do depozytu sądowego. Jako uczestnika wskazano G. M.. Dodatkowo pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż złożenie do depozytu umotywowane było wątpliwością co do własności oznaczonej we wniosku sumy pieniężnej. Postanowieniem z dnia 06.11.2012r. Sąd Rejonowy w Słubicach I Wydział Cywilny zezwolił J. W. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 52.861,95 zł oraz zastrzegł, iż kwota ta będzie mogła zostać wydana osobie, która wykaże, że stanowi ona jej własność. Pozwem z dnia 19.02.2016r. G. M. w sprawie I C 152/16 wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy G. L. kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony niniejszego postępowania występowały w tym samym postępowaniu karnym w charakterze podejrzanych, wobec których zastosowano środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania, a także poręczenia majątkowego. Według twierdzeń zawartych w pozwie, G. L. został zwolniony z aresztu po wpłaceniu przez jego obrońcę adw. J. W. poręczenia majątkowego w wysokości 50.000 zł. Po uchyleniu tego środka 50.000 zł zostało zwrócone wpłacającemu, a następnie wpłacone przez niego do depozytu sądowego na skutek powstałego konfliktu co do własności pieniędzy. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Rejonowy w Słubicach wydał dnia 23.11.2016r. wyrok oddalający powództwo. Zdanie wnioskodawcy stanowi to dowód na to, że pieniądze stanowią jego własność.

Uczestnik G. M. nie stawił się na rozprawie, jak i nie złożył odpowiedzi na wniosek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prokuratura Okręgowa w Kaliszu z siedzibą w O. W.. prowadziła śledztwo w sprawie Ds. 32/01, o czyn z art. 258 § 1 kk i inne w stosunku m.in. do G. L. G. M., K. K., P. W. i K. J.. Wobec w/w zastosowano środki zapobiegawcze w postaci poręczenia majątkowego. W maju 2002 adw. J. W. dokonał wpłaty kwoty 50.000 zł tytułem poręczenia majątkowego za G. L..

Bezsporne

Wszyscy w/w podejrzani opuścili areszt śledczy po wpłaceniu poręczenia majątkowego.

Dowód:

-zeznania G. M. k. 151 akt I C 152/16

-zeznania K. K. k.59-50 akt I C 152/16

-zeznania K. Ł. k.60 IC 152/16

-zeznania P. W. k.150-151 akt I C 152/16

A. D., siostra wnioskodawcy zamieszkuje od 1994r. na terytorium Niemiec. Z uwagi na konflikty rodzinne oraz spór odnośnie rozliczeń majątkowych stosunki pomiędzy wnioskodawcą i jego siostrą uległy pogorszeniu.

Dowód:

-zeznania A. D. k.137-137v. akt I C 152/16

-zeznania G. L. k.151v.-152 akt I C 152/16

Pismem z dnia 10.03.2012r. adw. J. W. złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o przyjęcie do depozytu Sądowego kwoty 52.861,95 zł. W uzasadnieniu wskazał, iż w 2002r. by obrońcą G. L. w postępowaniu karnym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Kaliszu (Ds. 32/10). W maju 2002r. wpłacił kwotę 50.000 zł tytułem poręczenia majątkowego za wnioskodawcę. W roku 2005r. G. L. wypowiedział mu obronę. W dniu 10.02.2012r. na konto gospodarze J. W. wpłynęła kwota 52.861,95 zł. W związku z powyższym poinformował on o tym fakcie wnioskodawcę. Do J. W. zgłosił się także inny współoskarżony w sprawie tj. G. M. twierdząc, iż przedmiotowe pieniądze należą do niego. J. W. nie potrafił sobie przypomnieć od kogo fizycznie otrzymał te pieniądze stąd też postanowił on złożyć sporną kwotę do depozytu sądowego. Postanowieniem z dnia 26.06.2012r. Sad Rejonowy w Gorzowie uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Słubicach.

Dowód:

-wniosek o przyjęcie pieniędzy do depozytu k.2 akt I Ns 293/12

-dowód wpłaty z dnia 12.03.2012r. k.3 akt I Ns 293/12

-postanowienie SR w Gorzowie Wlkp. z dnia 26.02.2012r. w sprawie I Ns 361/12 k.9 akt I Ns 293/12

Postanowieniem z dnia 06.11.2012r. zapadłym w sprawie o sygn. I Ns 293/12 Sąd Rejonowy w Słubicach zezwolił J. W. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 52.861,95 zł, która to kwota miała zostać wydana osobie, która wykaże, że stanowi ona jej własność. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 07.12.2012r.

Dowód:

-postanowienie Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 06.11.2012r. k.41

Pozwem z dnia 19.02.2016r. pełnomocnik G. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. L. na rzecz powoda kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2012r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pieniądze w kwocie 50.000 zł wpłacone przez adw. J. W. tytułem poręczenia majątkowego za G. L. stanowiły własność G. M.. Wyrokiem z dnia 23.11.2016r. zapadłym w sprawie o sygn. akt 152/16 Sąd oddalił powództwo w całości. Wyrok uprawomocnił się z dniem 24.01.2017r.

Dowód:

-pozew z dnia 19.02.2016 k. 3-5 akt I C 152/16

-wyrok z dnia 23.11.2016r. w sprawie o sygn. akt I C 152/16 k.156 akt I C 152/16

Sąd zważył co następuje:

Wniosek należało oddalić.

Zgodnie z treścią art. 69414 na żądanie wierzyciela sąd postanowi wydać mu depozyt, jeżeli zachodzą warunki określone we wniosku o złożenie do depozytu.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że w postępowaniu o wydanie depozytu zakres rozpoznania sprawy przez sąd ogranicza się wyłącznie do oceny, czy z wnioskiem o wydanie depozytu występuje osoba uprawniona, to jest osoba wskazana w postanowieniu o zezwoleniu na przyjęcie przedmiotu świadczenia do depozytu, jeżeli wykazała spełnienie określonych warunków albo – gdy nie były one określone – wykazała swą tożsamość. Sąd bada tylko, czy żądający wydania depozytu jest wskazanym przez dłużnika we wniosku wierzycielem, któremu depozyt ma być wydany, albo jego następcą prawnym oraz czy spełniły się warunki, pod którymi depozyt ma być wydany". Sąd nie rozstrzyga w tym postępowaniu żadnych sporów o prawo do depozytów, gdyż nie bada prawdziwości wniosku (uchw. z 19.05.1951 r., C 27/51, OSN 1951, poz. 62; post. SW w Katowicach z 20.8.1976 r., II Cr 1074/76, OSPiKA 1977, Nr 2, poz. 32).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie G. L., który wystąpił z wnioskiem o wydanie depozytu, nie spełnił warunków wskazanych w prawomocnym postanowieniu Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 06.11.2012r. zapadłym w sprawie o sygn. akt I Ns 293/12. Zgodnie z treścią w/w orzeczenia przedmiotowa kwota depozytu ma zostać wydana osobie, która wykaże, że stanowi ona jej własność.

Wnioskodawca podniósł, że w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Słubicach w sprawie IC 152/16 oddalono powództwo G. M. przeciwko jego osobie. W uzasadnieniu wyroku Sąd uznał, iż brak było dowodów na to, że środki pieniężne wpłacone tytułem poręczenia majątkowego zastosowane wobec G. L. pochodziły od G. M.. Dodatkowo Sąd miał dać wiarę twierdzeniom G. L., co do własności środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę poręczenia majątkowego, ale przede wszystkim ich pochodzenia. Twierdzenia G. L., co do źródła pochodzenia miały korelować z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami, w przeciwieństwie do twierdzeń G. M., co skutkowało oddaleniem powództwa. Wyrok ten o charakterze deklaracyjnym, stwierdził brak zobowiązania wnioskodawcy na rzecz G. M..

Sąd zgodził się z powyższym twierdzeniem wnioskodawcy jedynie w zakresie ustalenia braku zobowiązania wnioskodawcy na rzecz uczestnika G. M., co ostatecznie potwierdza treść prawomocnego wyroku w sprawie I C 152/16. Przy czym okoliczność ta nie może być równoważna z uznaniem, iż sporna kwota została wpłacona właśnie przez G. L.. Wyrok oddalający powództwo o zapłatę skierowane p-ko G. L. oznacza jedynie, że sąd uznał, iż powód (w tym wypadku G. M.) nie zdołał wykazać, że taka kwota od pozwanego mu się należy. Nie jest to jednoznaczne z ustaleniem, że wpłacona na depozyt przez adwokata kwota jest własnością G. L.. Na marginesie należy zauważyć, że J. W. we wniosku o złożenie przedmiotowej kwoty do depozytu wskazał, iż nie pamięta od kogo otrzymał te pieniądze (k.2 akt I Ns 293/12). Prawdą jest, iż siostra wnioskodawcy A. D. zeznała w postępowaniu I C 152/16, że pożyczyła wnioskodawcy kwotę 9.000 euro tytułem zapłaty przez niego poręczenia majątkowego (k.137-137v. I C 152/16). Pozostałą kwotę wnioskodawca miał otrzymać od swojego teścia tj. 15.000 zł oraz z kwot otrzymanych na komunii przez jego syna. Jednakże w postępowaniu I C 152/16 poza w/w zapewnieniem siostry G. L. nie przedłożono jakiegokolwiek dowodu, iż A. D. gotówką taką dysponowała i faktycznie ją przekazała, a następnie, że to właśnie tymi pieniędzmi zostało opłacone poręczenie majątkowe za wnioskodawcę. A. D. jako siostra wnioskodawcy miała interes w tym, aby złożyć dla niego korzystne. Wnioskodawca nie przedłożył także jakiegokolwiek dowodu, iż otrzymał kwotę 15.000 zł od swojego nieżyjącego już teścia. Wskazać należy także, iż w sprawie I C 152/16 wnioskodawca w swoich zeznaniach wykazywał się niejednokrotnie brakiem logiki wskazując przykładowo, iż uczestnika G. M. znał powierzchownie, albowiem „między lutym a majem 2002r. kilka razy się napiliśmy” by następnie zeznać, że gdy był poszukiwany przez organy ścigania to „ukrywałem przez jakiś czas na ranczu u mamy Pana M.” (k.152 akt I C152/16).

Wskazać należy, iż Sąd nie przeprowadza w postępowaniu o wydanie depozytu postępowania dowodowego celem sprawdzenia prawdziwości twierdzeń wnioskodawcy i ustalenia rzeczywistych stosunków istniejących między uczestnikami postępowania. W przypadku wątpliwości swoje uprawnienie do odbioru przedmiotu z depozytu sądowego wierzyciel, powinien wykazać w innym postępowaniu (o ustalenie prawa) lub w drodze czynności podjętych poza postępowaniem depozytowym.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak na wstępie.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w rep. Ns
2. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji przesłać wnioskodawcy
3. Za 21 dni lub z apelacją.